

Iulie 2013

Această fișă nu obligă Curtea și nu este exhaustivă

Hotărârile pilot

Originea procedurii-pilot

Peste 150 000 de cereri sunt pendinte în fața Curții Europene a Drepturilor Omului, iar multe dintre acestea sunt așa-zise „cereri repetitive”, care își au originea într-o disfuncționalitate cronică la nivel intern. Procedura hotărârii-pilot a fost concepută ca o metodă prin care să se permită identificarea problemelor structurale subiacente cererilor repetitive îndreptate împotriva multor state și prin care să se impună statelor respective soluționarea problemelor în litigiu. În cazul în care numeroase cereri întemeiate pe aceeași problematică sunt introduse în fața Curții, aceasta poate decide să soluționeze una sau mai multe dintre ele cu prioritate în procedura hotărârii-pilot. În cadrul acestei proceduri, Curtea nu are doar funcția de a se pronunța dacă a existat sau nu o încălcare a Convenției într-o cerere sau alta, ci și de a identifica problema sistemică și de a oferi guvernului vizat indicații clare privind măsurile de reparație pe care acesta trebuie să le ia pentru remedierea problemei.

Statului vizat îi revine rolul de a alege, sub supravegherea Comitetului Ministrilor din cadrul Conșiliului Europei, modalitatea în care își va îndeplini obligațiile în conformitate cu articolul 46 (efectul obligatoriu și executarea hotărârilor).

Una dintre caracteristicile esențiale ale procedurii hotărârii-pilot constă în faptul că permite Curții suspendarea – sau „înghețarea” – pe o anumită perioadă a cererilor care fac obiectul procedurii, cu condiția ca guvernul în cerere să ia rapid măsurile interne necesare pentru a se conforma hotărârii. Cu toate acestea, Curtea poate relua examinarea cererilor suspendate de fiecare dată când interesul administrării justiției o impun.

Obiectivele procedurii hotărârii-pilot:

- să ajute cele 47 de state europene care au ratificat Convenția să își rezolve problemele structurale ori sistemice de la nivel național;
- să ofere celor implicați posibilitatea unei reparații mai rapide la nivel național;
- să ajute Curtea Europeană să își gestioneze volumul de muncă cu mai multă eficiență și diligență, prin reducerea numărului de cereri similare, de regulă complexe, care trebuie să facă obiectul unei examinări minuțioase.

Prima hotărâre pilot

Cererea [Broniowski împotriva Poloniei](#) (hotărârea Marii Camere din 22 iunie 2004) este prima cerere în care Curtea a adoptat o hotărâre-pilot, cu privire la problema imobilelor situate dincolo de râul Bug, problemă care afecta peste 80 000 de persoane. A se vedea pagina 6 din această fișă.

Reglementare: art. 61 din Regulamentul Curții

În martie 2011, Curtea a introdus în regulament un articol nou, care clarifică modul în care aceasta soluționează potențialele încălcări sistemice sau structurale ale drepturilor omului.

Noul articol reglementează „procedura hotărârii-pilot”, care exista deja și care are ca obiect cazurile în care o disfuncționalitate sistemică și structurală existentă în statul în cerere a provocat sau poate provoca formularea unor cereri similare în fața Curții. Luând în considerare experiența dobândită de Curte în aplicarea acestei proceduri în raport de diverse state și de diverse situații, noul articol instituie un cadru normativ clar pentru hotărârile-pilot. [A se vedea comunicatul de presă.](#)

Conținutul acestei fișe

Această fișă nu cuprinde decât hotărârile-pilot stricto sensu, respectiv acelea care, în conformitate cu art. 61 § 3 din regulamentul Curții, conțin în dispozitivul (concluzia) hotărârii natura problemei sistemice și tipul măsurilor reparatorii pe care statul respectiv va trebui să le adopte. Nu sunt incluse aici hotărârile în care o problemă sistemică și adoptarea unor măsuri sunt pur și simplu menționate în motivare (raționamentul Curții).

Tratamente inumane sau degradante (încălcarea art. 3)

Ananyev și alții împotriva Rusiei

10 ianuarie 2012

Problemă structurală: disfuncționalitate a sistemului penitenciar la originea unei probleme structurale recurente privind condițiile de detenție necorespunzătoare (lipsa acută de spațiu personal în camerele de cazare, penuria locurilor de dormit, accesul limitat la lumină și aer curat, lipsa de intimitate în timpul utilizării instalațiilor sanitare). Curtea a constatat încălcarea art. 3 și 13 (dreptul la un recurs efectiv) în peste 80 de cereri începând din 2002 și că peste 250 de cereri similare erau pendinte în fața Curții.

Măsuri solicitate de Curte: statul rus trebuie să stabilească, în cooperare cu Comitetul Ministrilor, în termen de 6 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, un calendar obligatoriu pentru instituirea măsurilor preventive și compensatorii aplicabile pretinselor încălcări ale art. 3.

Procedură : luând în considerare caracterul fundamental al dreptului de a nu fi supus unui tratament inuman sau degradant, Curtea a decis să nu suspende examinarea cererilor similare pendinte în fața sa.

Torreggiani și alții împotriva Italiei

8 ianuarie 2013

Problemă structurală : Curtea a constatat că natura structurală și sistemică a problemei supraaglomerării spațiilor de detenție reiese cu claritate din actul prin care se declarase stare de urgență la nivel național, emis de Prim-ministrul Italiei în 2010. Natura structurală a problemei fusese confirmată de existența pe rolul Curții a câteva sute de cereri care impuneau verificarea conformității condițiilor de detenție din mai multe închisori din Italia față de prevederile articolului 3 din Convenție.

Măsurile solicitate de Curte : Guvernul italian trebuie să instituie, în termen de un an de la data rămânerii definitive a hotărârii, un remediu intern eficient ori o combinație de astfel de remedii apte să asigure o reparație adecvată și suficientă, potrivit principiilor afirmate în Convenție, în cazurile în care se dovedeste suprapopularea spațiilor de detenție.

Procedură : Curtea a decis că examinarea cererilor care se refereau exclusiv la supraaglomerarea spațiilor de detenție din Italia poate fi suspendată în perioada arătată, până la adoptarea de către autoritățile naționale a măsurilor de natură internă.

Neexecutarea prelungită a hotărârilor judecătorești și lipsa unui remediu intern (încălcarea art. 6 și 13)

Burdov împotriva Rusiei (nr. 2)

15 ianuarie 2009

Problemă structurală: practica recurentă și deseori constatată de Curte începând din 2002 în peste 200 de cereri, constând în neexecutarea de către statul rus a hotărârilor care îl obligau la plata unor sume de bani. În această cerere, reclamantul se plângea cu privire la neexecutarea de către autorități a unor hotărâri interne care le obligau să îi plătească anumite prestații sociale.

Măsuri solicitate de Curte: în special, să se instituie, în termen de 6 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, un remediu intern eficient ori o combinație de astfel de remedii apte să asigure o reparație adecvată și suficientă în cazurile de neexecutare sau întârziere a executării hotărârilor judecătorești.

Procedură: în urma acestei hotărâri-pilot, Rusia a adoptat legile nr. 68-FZ și nr. 69-FZ care au intrat în vigoare la 4 mai 2010 și permit seșizarea instanțelor naționale pentru a obține despăgubiri pentru executarea cu întârziere a hotărârilor pronunțate împotriva statului, precum și pentru durata excesivă a procedurilor judiciare. În două decizii privind admisibilitatea din 24 septembrie 2010 (*[Nagovitsyn și Nalgiyev împotriva Rusiei și Fakhretdinov și alții împotriva Rusiei](#)*), Curtea a hotărât că reclamantii erau obligați să epuizeze noua cale de atac internă, precizând însă că ar putea reveni asupra acestei păreri în viitor, în funcție de modul în care instanțele ruse vor crea o jurisprudență coerentă conformă cerințelor Convenției. Curtea a reamintit că autoritățile ruse au obligația legală de a adopta, sub supravegherea Comitetului Ministrilor, reformele necesare care să garanteze executarea hotărârilor interne în timp util. Instituirea unor remedii interne nu exonerează statul de obligația sa generală de a rezolva problemele structurale aflate la originea încălcărilor Convenției.

Olaru și alții împotriva Republicii Moldova

28 iulie 2009

Problemă structurală: legislația moldoveană în materia locuințelor sociale acorda privilegiu unei largi categorii de persoane. Cu toate acestea, din cauza subfinanțării cronice a autorităților locale, hotărârile definitive prin care se acorda dreptul la locuință socială erau rareori executate. În această cerere, cei șase resortisanți se plângeau că hotărârile judecătorești prin care li se acorda o locuință socială nu fuseseră executate.

Măsuri solicitate de Curte: hotărând suspendarea tuturor cererilor similare, Curtea a solicitat Moldovei să instituie, în termen de 6 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, o cale de atac efectivă în cazurile de neexecutare sau executare cu întârziere a hotărârilor definitive privind locuințele sociale și să acorde, în termen de 1 an de la data rămânerii definitive a hotărârii, despăgubiri tuturor persoanelor care au fost victime ale neexecutării și care seșizaseră Curtea anterior acestei hotărâri.

Procedură: în urma acestei hotărâri-pilot, guvernul moldovean a întreprins o reformă legislativă, prin introducerea, în iulie 2011, a unei noi căi de atac referitoare la neexecutarea hotărârilor definitive și durata excesivă a procedurilor. A se vedea decizia privind inadmisibilitatea pronunțată în cauza *[Bălan împotriva Moldovei](#)* (10 februarie 2012).

Yuriy Nikolayevich Ivanov împotriva Ucrainei

15 octombrie 2009

Problemă structurală: practică recurentă și deseori constatată de Curte începând din 2004 în peste 300 de cereri, constând în neexecutarea de către stat a hotărârilor care îl obligau la plata unor sume de bani. În această cerere, un veteran al armatei se plângea

de neexecutarea prelungită, de către autorități, a unor hotărâri care le obligau să îi plătească drepturi restante privind pensia pentru limită de vârstă.

Măsuri solicitate de Curte: să adopte, în termen de 1 an de la data rămânerii definitive a hotărârii, una sau mai multe căi de atac efective în măsură să ofere o reparație corespunzătoare și suficientă în cazurile de neexecutare sau întârziere la executarea hotărârilor judecătorești.

Procedura : în urma suspendării examinării a peste 2 000 de cereri similare pendinte pe rolul său, Curtea a constatat la 21 februarie 2012 (a se vedea [comunicatul de presă](#)) că Ucraina, în pofida soluționării unui număr de astfel de cazuri, nu a adoptat măsurile generale necesare pentru a depăși problema neexecutării la nivel intern. În consecință, a decis reluarea examinării cererilor care ridicau probleme similare.

Durata excesivă a procedurii și lipsa unui recurs intern (încălcarea art. 6 și 13)

Rumpf împotriva Germaniei

2 septembrie 2010

Problemă structurală: constatarea, începând din 2006, a neîndeplinirii de către Germania, în mod recurent și extins, a obligațiilor de a garanta un termen rezonabil pentru procedurile în fața instanțelor de contencios administrativ și de a adopta o cale de atac internă pentru a obține despăgubiri pentru durata excesivă a procedurilor. Curtea a constatat că aproximativ 55 de cereri similare erau pendinte pe rolul său.

Măsuri solicitate de Curte: să se introducă, în termen de cel mult 1 an de la data rămânerii definitive a hotărârii, o cale de atac internă efectivă care să permită obținerea de despăgubiri pentru durata excesivă a procedurii în fața instanțelor de contencios administrativ.

Procedură: a se vedea Informații privind stadiul executării acestei hotărâri.

Athanasidou și alții împotriva Greciei

21 decembrie 2010

Problemă structurală: o disfuncționalitate a ordinii juridice care era la originea unor durate excesive ale procedurilor în fața instanțelor administrative și absența unei căi de atac care să permită reclamantilor să obțină recunoașterea dreptului lor la judecarea cererii lor într-un termen rezonabil. Între 1999 și 2009, Curtea a adoptat circa 300 de hotărâri privind fapte similare.

Măsuri solicitate de Curte: să se instituie, în termen de 1 an de la data rămânerii definitive a hotărârii, un remediu intern eficient ori o combinație de astfel de remedii apte să asigure o reparație adecvată și suficientă în cazurile de depășire a termenului rezonabil al procedurilor în fața instanțelor de contencios administrativ.

Procedură: a se vedea [Informații privind stadiul executării acestei hotărâri](#).

Dimitrov et Hamanov împotriva Bulgariei și Finger împotriva Bulgariei

10 mai 2011

Problemă structurală: disfuncționalitate a ordinii juridice aflată la originea unor durate excesive ale procedurilor civile/penale și absența, din dreptul intern, a unei căi de atac care să permită reclamantilor să obțină recunoașterea dreptului lor privind judecarea cererii într-un termen rezonabil.

Măsuri solicitate de Curte: să se introducă, în termen de 12 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, una sau mai multe căi de atac efective în măsură să remedieze problema duratei nerezonabile a procedurilor penale și mai ales a unei acțiuni în despăgubire în caz de durată excesivă a procedurilor penale sau civile.

Ümmühan Kaplan împotriva Turciei

20 martie 2012

Problemă structurală: durata excesivă a procedurilor (în fața instanțelor de contencios administrativ, civile, penale, comerciale, de muncă și a acelor competente în domeniul cadastrului) constatată deja de Curte în numeroase cereri. Această cerere avea ca obiect o procedură deschisă la instanța funciară în 1970 de către tatăl reclamantei, decedat între timp, cu privire la clasificarea unor parcele de pământ.

Măsuri solicitate de Curte: să se instituie un remediu adecvat și suficient, în termen de 1 an de la data rămânerii definitive a hotărârii, în privința cererilor pendinte și a celor ulterioare datei de 22 septembrie 2012 – data intrării în vigoare a recursului individual în fața Curții Constituționale a Turciei. De asemenea, Curtea a mai decis să suspende pentru 1 an cererile pendinte care încă nu au fost comunicate guvernului turc (2 373 de cereri la 31 decembrie 2011), precum și toate cererile depuse între data pronunțării hotărârii – pilot și 22 septembrie 2012. Totodată, Curtea și-a rezervat dreptul de a continua examinarea cererilor pendinte comunicate deja (330 de cereri) în cadrul procedurii ordinare.

Michelioudakis împotriva Greciei

3 aprilie 2012

Problemă structurală: disfuncționalitate a sistemului juridic intern aflată la originea duratei excesive a procedurii. Începând din 2007, Curtea a pronunțat peste 40 de hotărâri constatând încălcări ale art. 6 § 1 în legătură cu durata procedurilor în fața instanțelor penale. În fața Curții erau pendinte peste 250 de cereri elene referitoare la durata procedurilor judiciare, dintre care peste 50 în fața instanțelor penale.

Măsuri solicitate de Curte: să se instituie, în termen de 1 an de la data rămânerii definitive a hotărârii, o cale de atac internă cu privire la durata procedurii în fața instanțelor penale. Curtea a suspendat timp de 1 an examinarea cererilor similare pendinte.

Glykantzi împotriva Greciei

30 octombrie 2012

Problemă structurală: disfuncționalitate a sistemului juridic grec aflat la originea duratei excesive a procedurii în fața instanțelor civile. În perioada 1999-2009, Curtea a adoptat circa 300 de hotărâri împotriva Greciei constatând durata excesivă a procedurilor judiciare, inclusiv civile, și, în multe cazuri a adăugat constatarea absenței unei căi de atac efective interne cu privire la acest aspect. În fața Curții erau pendinte peste 250 de cereri elene referitoare în tot sau în parte la durata procedurilor judiciare, dintre care peste 70 se refereau exclusiv la proceduri civile.

Măsuri solicitate de Curte: să se instituie, în termen de 1 an de la data rămânerii definitive a hotărârii, o cale de atac efectivă care să ofere o reparație adecvată și suficientă în cazurile de depășire a termenului rezonabil al procedurii. Curtea a suspendat pe această perioadă examinarea tuturor cererilor având ca obiect unic durata procedurilor civile în fața instanțelor elene.

Viața privată și de familie (încălcarea art. 8)

Kurić și alții împotriva Sloveniei

26 iunie 2012 – Grand Chamber Judgment

Problemă structurală: în pofida eforturilor făcute începând din 1999, autoritățile slovene nu au remediat în toate privințele și cu celeritatea dorită situația „persoanelor șterse”. Este vorba despre un grup de foști cetățeni ai RSFI (Republica Socialistă Federativă Iugoslavia) care au fost privați de statutul de rezident permanent ulterior declarației de independență a Sloveniei din 1991, deoarece nu solicitaseră cetățenie slovenă în

termenul stabilit sau le fusese respinsă cererea. Numărul foștilor cetățeni ai RSFI care și-au pierdut statutul de rezident permanent în 1991 se ridică la 25 671, iar în 2009 statutul a 13 426 de „persoane șterse” încă nu fusese reglementat.

Măsuri solicitate de Curte: să se instituie, în termen de 1 an, un sistem de despăgubiri pentru „persoanele șterse” din Slovenia. Între timp, Curtea a suspendat examinarea cererilor similare.

Protecția proprietății (încălcarea art. 1 din Protocolul nr. 1)

Broniowski împotriva Poloniei (prima hotărâre-pilot)

22 iunie 2004 – Hotărârea Marii Camere

Problemă structurală: în urma modificării frontierei poloneze la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, statul polonez s-a angajat să acorde despăgubiri repatriaților polonezi care au fost nevoiți să își abandoneze proprietățile situate peste râul Bug și aflate în prezent pe teritoriul ucrainean, bielorus sau lituanian. Seșizată cu cererea unui resortisant polonez care se plângea că nu a primit despăgubirile în natură care i se cuveneau, Curtea a constatat că respectiva cerere a revelat o deficiență structurală care privează o întreagă categorie de persoane particulare (aproape 80 000 de persoane) de dreptul lor de proprietate.

Măsuri solicitate de Curte: să se asigure, prin măsuri legale și administrative corespunzătoare, recunoașterea drepturilor patrimoniale sau despăgubirea tuturor celorlalți reclamânți interesați de bunurile abandonate peste râul Bug.

Procedură: în urma acestei hotărâri și a suspendării cererilor similare de către Curte ([a se vedea comunicatul de presă](#)), Polonia a adoptat în iulie 2005 o nouă lege privind despăgubirile bănești pentru bunurile abandonate peste râul Bug. Considerând efective noile dispoziții legislative și regimul despăgubirilor pe care acestea l-au instituit, Curtea a radiat în 2007 și 2008 peste 200 de cereri similare care fuseseră suspendate ([a se vedea comunicatul de presă din 12 decembrie 2007](#) și [comunicatul de presă din 6 octombrie 2008](#)).

Hutten-Czapska împotriva Poloniei

19 iunie 2006 – Hotărârea Marii Camere

Problemă structurală: disfuncționalitate a legislației locuințelor în materia chiriilor subvenționate. Legea impunea mai multe limitări ale drepturilor proprietarilor și, în special, stabilea un plafon al chiriei atât de scăzut încât aceștia nu puteau nici măcar să-și acopere costurile de întreținere a imobilelor și cu atât mai puțin să realizeze un profit. Curtea a estimat că numărul celor vizați este de aproximativ 100 000 de persoane.

Măsuri solicitate de Curte: să creeze, în sistemul juridic polonez, un mecanism care să stabilească un just echilibru între interesele proprietarilor și interesul general, în conformitate cu principiile protecției dreptului de proprietate formulate în Convenție.

Procedură: în martie 2011, Curtea a închis procedura hotărârii-pilot după ce a constatat că Polonia și-a modificat legislația astfel încât să permită proprietarilor să își recupereze costurile întreținerii bunurilor, să obțină treptat amortizarea capitalului investit prin intermediul chiriei, să obțină un „profit corect și să aibă o posibilitate rezonabilă de a fi despăgubiți pentru încălcările aduse dreptului lor de proprietate” ([a se vedea comunicatul de presă](#)).

Suljagic împotriva Bosniei și Hertegovinei

3 noiembrie 2009

Problemă structurală: problemă sistemică determinată de carențele planului de rambursare a depozitelor în valută constituite anterior dizolvării RSFI (Republica

Socialistă Federativă Iugoslavia). Reclamantul, cetățean bosniac, s-a plâns de absența emisiunii obligațiilor de stat care, prevăzute de legea bosniacă, trebuiau să permită rambursarea depunerilor în valută efectuate de către persoane particulare la băncile bosniace anterior destrămării Iugoslaviei. Curtea raportează peste 1 350 de cereri similare pendinte în fața sa.

Măsuri solicitate de Curte: să se asigure, în termen de 6 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, emiterea de obligațiuni de stat, plata tranșelor restante și plata dobânzilor moratorii în cazul plăților făcute cu întârziere.

Procedură: Procedura este încheiată.

Maria Atanasiu și alții împotriva României

12 octombrie 2010

Problemă structurală: ineficiența mecanismului de despăgubire sau de restituire este o problemă recurentă și răspândită în România. Cele trei reclamante s-au plâns de întârzierea cu care autoritățile române s-au pronunțat asupra cererii lor de restituire sau de acordare a unei despăgubiri pentru imobilele naționalizate sau confiscate de stat înainte de 1989.

Măsuri solicitate de Curte: să se instituie măsuri generale, în termen de 18 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, pentru a permite realizarea efectivă și rapidă a dreptului la restituire. Până la instituirea acestor măsuri, Curtea a suspendat examinarea tuturor cererilor determinate de aceeași problematică.

Procedură: pe 25 aprilie 2012, Guvernul a solicitat prelungirea cu 9 luni a termenului-limită. Pe 5 iunie 2012, Camera a admis solicitarea și a prelungit până la 12 aprilie 2013 acest termen. [Un interval suplimentar de o lună](#) a fost acordat Guvernului român pe 3 aprilie 2013, pentru implementarea măsurilor generale menite să corecteze neajunsurile sistemului de restituire sau de acordare a despăgubirilor cu privire la proprietățile naționalizate de Statul român.

Manushaqe Puto și alții împotriva Albaniei

31 iulie 2012

Problemă structurală: neexecutarea deciziilor administrative privind acordarea de despăgubiri proprietarilor bunurilor confiscate în timpul regimului comunist în Albania. Cauza avea ca obiect cererile a 20 de resortisanți albanezi care susțineau că, în pofida recunoașterii de către autorități a transmisiunii succesoriale a dreptului lor de proprietate asupra unor terenuri, deciziile administrative definitive prin care li se acordau despăgubiri într-una din formele prevăzute de lege în locul restituirii nu au fost executate niciodată. Pe rolul Curții se aflau 80 de cereri similare.

Măsuri solicitate de Curte: Albania trebuie să adopte măsuri generale pentru a garanta efectiv dreptul la despăgubire în termen de 18 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii. În special, Curtea a solicitat insistent autorităților să apeleze cu prioritate la celelalte forme de reparații prevăzute de legislația albaneză adoptată în 2004, în loc să recurgă cu precădere la despăgubiri bănești. Este necesar să se stabilească termene realiste, legale și obligatorii cu privire la fiecare etapă a procedurii de despăgubire.

Ališić și alții împotriva Bosniei și Herțegovinei, Croației, "Fostei Republici Iugoslave Macedonia", Serbia și Slovenia

31 iulie 2012 – [trimitere la Marea Cameră la 18 martie 2013](#)

Cauza se referă la imposibilitatea recuperării de către reclamanți a economiilor făcute în vechea monedă și depuse la două bănci aflate în actuala Republică Bosnia și Herțegovina, intervenită ulterior dezmembrării fostei Republici Socialiste Federale Iugoslavia.

În [hotărârea dată de Cameră](#) la 6 noiembrie 2012, Curtea a considerat potrivită aplicarea procedurii hotărârii – pilot, existând mai mult de 1 650 de cereri similare pe rol, în care figurau mai mult de 8 000 de reclamanți. Curtea a concluzionat că Slovenia și Serbia trebuie să ia toate măsurile necesare în termen de 6 luni de la rămânerea definitivă a hotărârii, pentru a permite reclamanților și celorlalte persoane aflate în situații similare să își primească economiile făcute în vechea monedă, în condiții similare acelorora oferite de băncile din Serbia și Slovenia pentru depozitele în moneda curentă. De asemenea, Curtea a suspendat examinarea tuturor cererilor similare pe aceeași durată.

Pe 18 martie 2013, cauza a fost trimisă Marii Camere la cererea guvernelor Serbiei și Slovaciei.

Dreptul la alegeri libere (încălcarea art. 3 din Protocolul nr. 1)

Greens et M.T. împotriva Regatului Unit

23 noiembrie 2010

Problemă structurală: legislația britanică privează în mod general, automat și nediferențiat orice persoană aflată în detenție în urma unei condamnări, în ce privește dreptul de vot. Curtea a constatat că Marea Britanie încă nu-și modificase legislația, la 5 ani de la [hotărârea Hirst \(nr. 2\), din 6 octombrie 2005](#). Curtea primise 2 500 de cereri similare.

Măsuri solicitate de Curte: suspendând examinarea tuturor cererilor similare, Curtea a impus Marii Britanii un termen de 6 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii pentru a introduce propunerile legislative necesare respectării hotărârii Hirst (nr. 2).

Procedură: această hotărâre a rămas definitivă la 11 aprilie 2011; termenul acordat autorităților britanice pentru introducerea propunerilor legislative a expirat la 11 octombrie 2011. Acest termen a fost prelungit cu o perioadă ce expiră la 6 luni de la pronunțarea hotărârii Marii Camere în cauza [Scoppola \(nr. 3\) împotriva Italiei](#), care a fost dată în 22 mai 2012, în care reclamantul s-a plâns de faptul că a fost decăzut definitiv din dreptul de vot în urma condamnării sale la pedeapsa detențiunii pe viață pentru omor. Soluționarea cererilor îndreptate împotriva Marii Britanii a fost menținută suspendată, cel puțin până la 30 septembrie 2013, în așteptarea deciziei Comitetului Miniștrilor, care supraveghează adoptarea legii privind dreptul de vot al deținuților (publicată de Marea Britanie pe 22 noiembrie 2012) și care va relua discuțiile cu privire la cererile Hirst (nr. 2) și Greens și M.T., cel târziu la întâlnirea din septembrie 2013 (a se vedea [comunicatul de presă](#)).

Cereri pendinte

Cereri împotriva Ungariei cu privire la pensiile pentru limită de vârstă

A se vedea comunicatul de presă: „Grefierul Curții Europene a Drepturilor Omului solicită măsuri speciale pentru a gestiona aflusul de cereri împotriva Ungariei cu privire la pensiile pentru limită de vârstă.”

Întrucât a primit aproape 8 000 de cereri din partea cetățenilor maghiari pensionați pentru limită de vârstă care se plâng, printre altele, de o modificare legislativă foarte dezavantajoasă, Curtea solicită ca cererile să fie grupate și coordonate la nivel național și informează că va examina cu prioritate una sau mai multe dintre cereri cu titlu de cereri-pilot.

**Date de contact pentru serviciul presei:
+33 (0)3 90 21 42 08**